

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kf.VII.45.125/2022/5.
A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin
a tanács elnöke
Dr. Cséffán József
előadó bíró
Dr. Farkas Katalin
bíró
A felperes: felperes neve
(felperes címe)
A felperes képviselője: Független Rendőr Szakszervezet
dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos
(címe)
Az alperes: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság
(alperes címe)
Az alperes képviselője: Dr. Nagy Dóra kamarai jogtanácsos
A per tárgya: megbízási díj kifizetése
A fellebbezést benyújtó fél: alperes
Az elsőfokú bíróság határozatának száma:
Debreceni Törvényszék 1.K.701.657/2020/15.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 1.K.701.657/2020/15. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 14.000 (tizennégyezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 44.800 (negyvennégyezer-nyolcszáz) forint fellebbezési eljárási illeték a magyar állam terhén marad.

Az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás

[1] A felperes az alperes hivatásos állományú tagja, aki a ... szolgálatteljesítési helyen nyomozó beosztásban teljesít szolgálatot.

[2] A felperes a kinevezése szerinti nyomozó beosztásához tartozó, a munkaköri leírásában rögzített feladatainak az ellátása mellett, előljárói utasításra folyamatosan és rendszeresen végzett a beosztásához nem tartozó szemlebizottság-vezetői feladatokat.

[3] A felperes szolgálati panaszt terjesztett elő megbízási díj megfizetése iránt a 2016. október 1-től 2019. szeptember 30-ig terjedő időszakra. Arra hivatkozott, hogy előljárója utasítására rendszeresen a beosztásába nem tartozó szemlebizottság-vezetői feladatokat látott el, többletfeladatként. Előadta, hogy a szemlebizottság-vezetői feladatok – az eredeti nyomozói beosztásához képest – más kvalifikáltságú, eltérő szakértelmet igénylő, jelentős felelősséggel és fokozott igénybevétellel járó munkát jelentenek.

[4] Az előljáró a szolgálati panaszban foglaltakkal nem értett egyet, ezért azt felterjesztette az előljáró parancsnoknak. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője 2019. december 9. napján kelt határozatával a panaszt elutasította.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[5] A felperes keresetet terjesztett elő, amelyben a 2016. október 1-től 2019. szeptember 30-ig terjedő időszakra 560.425 forint megbízási díj és ennek 2018. április 1-től számított törvényes kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy a kinevezés szerinti beosztásának ellátása mellett többletfeladatot, szemlebizottság-vezetői feladatokat látott el, amelyért megbízási díjat részére az alperes nem fizetett. A megbízási díjat a jogszabály szerinti minimum összegben érvényesítette, az illetményalap 50%-os mértékében, 29 hónapra, havi 19.325 forint összegben.

[6] Az alperes védiratában kérte a felperes keresetének az elutasítását. Arra hivatkozott, hogy a munkaköri leírásban belső szabályzatra utalással jogszerűen adhat utasítást a szemlebizottság-vezetői feladatok ellátására a hivatásos állomány tagja részére. A felperes a munkaköri leírásában meghatározott feladatokon túl köteles végrehajtani konkrétan nem nevesített, de a szolgálat tevékenységi körébe tartozó, a feladatköréhez kapcsolódó eseti jellegű feladatokat, amelyek ellátására elméleti felkészültsége, szakmai ismeretei, képzettsége, valamint tapasztalatai alkalmassá teszik. A szemlebizottság-vezetői feladatok nem tartoznak konkrét, nevesített beosztáshoz, ezek a feladatok a nyomozási munka részei, a rendőrség alapfeladatainak egyikét jelentik.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[7] Az elsőfokú bíróság az alperest 560.425 forint megbízási díj, valamint ennek 2018. április 1-től a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamata, továbbá a perköltség megfizetésére kötelezte.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. §-ában, 163. § (5) bekezdésében, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:48. § (1) és (3) bekezdésében, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről kiadott 31/2015 (VI.16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdésében, a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 2. e), 6., 8-9., 21. és 23. pontjaiban foglalt rendelkezésekre, valamint a kúriai gyakorlatra – a BH2018.346. számon közzétett, valamint az Mfv.II.10.692/2017., Mfv.II.10.057/2015/4., Mfv.II.10.623/2015/4., Kf.VII.39.246/2020/3., Kfv.VII.37.193/2020/8., Kf.VII.40.292/2020/4. számú határozatokban foglaltakra – alapította.

[9] Az ítélet indokolása szerint a felperes az alperes által csatolt kimutatás alapján állította, az alperes elismerte, a tanúvallomások alátámasztották, hogy a felperes a perbeli időszakban forrányomos szolgálat keretében az általa megjelölt hónapban és alkalmakkal ténylegesen szemlebizottság-vezetői feladatokat látott el, ennek során helyszíni szemle jegyzőkönyvet készített, gyakorolta, illetve teljesítette a szemlebizottság vezetője számára meghatározott jogosultságokat és az alperes a felperes megbízási díjra jogosultságának jogalapját vitatta, azonban az annak kiszámítása alapjául megadott adatokat és a számítás helyességét, a felperes keresetének összecsúsztatását nem vitatta.

[10] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, értékelte és mérlegelte, hogy a felperes a perbeli időszakban, amikor a munkáltató beosztása szerint forrányomos szolgálatot teljesített, a szolgálat keretében az adott hónapban legalább egy alkalommal, vagy több alkalommal szemlebizottság-vezetői feladatokat is ellátott-e a nyomozó beosztásába (munkakörébe) tartozó feladatai ellátása mellett, értékelhető-e az olyan többlettevékenység ellátásaként, amely többlettevékenységet keletkeztet az eredeti beosztásához (munkakörhöz) tartozó feladatok ellátása mellett. Amennyiben többlettevékenység ellátásaként értékelhető többletfelelősséggel, úgy az adott hónapban a szolgálat teljesítése során ellátott szemlebizottság-vezetői feladatok ellátásáért a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti, a törvényi keretek közötti legkisebb mértékű díjazásra megbízási díj címén a felperes jogosult-e.

[11] Az elsőfokú bíróság a peres felek részéről részben egyezően előadott és a lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapított tényállás és az ebben a körben kialakult ítélkezési gyakorlat alapján megállapította, hogy a felperes a nyomozó beosztása (munkaköre) ellátása mellett a forrányomos szolgálat teljesítése során szemlebizottság-vezetői tevékenységet látott el a perbeli időszakban, többlettevékenységgel, többletfelelősséggel, ezért megbízási díjra jogosult. Utalt arra, hogy a következőkes ítélkezési gyakorlat szerint a munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. Ha a hivatásos állomány szolgálati jogviszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult. A hivatásos szolgálati

jogviszonyban a munkáltató utasításadási joga nem korlátlan és csak olyan feladatokat határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelten, amely a munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[12] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatását és a felperes keresetének az elutasítását, valamint perköltségben marasztalását.

[13] Az alperes fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe: a felperesnek munkaköri leírásai alapján fennálló kötelezettsége, hogy munkáját önállóan végezze; a munkaköri leírásai belső szabályozóra utalással tartalmazzák a felperes felhatalmazását a szemlebizottság vezetésére; a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet nem tartalmaz „szemlebizottság-vezető” beosztást; a forrányomos tevékenység egységes végrehajtásáról szóló 22/2017. (VI. 22.) ORFK utasítás 7. pontja b) alpontját, a kapitányság vezetőjének a forrányomos szolgálati tevékenységével kapcsolatos intézkedéseit, az ORFK utasítás 2017. szeptember 19-től hatályos 6/A. pontjában foglaltakat. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdésében, valamint a 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdésében foglaltakat.

[14] Az alperes álláspontja szerint a perbeli esetben abban a jogkérdésben kellett a bíróságnak állást foglalni, hogy milyen formában lehet jogszerűen felhatalmazni a hivatásos állomány tagját arra, hogy szemlebizottság vezetőjeként eljárhasson, a szemlebizottság-vezetői feladatokat munkakörében lássa el; a felhatalmazás jogszerűségéhez elegendő-e a munkaköri leírásban a feladatot tartalmazó belső normát megjelölni.

[15] A felperes munkaköri leírásai szerint „[v]ezénylés alapján köteles forrányomos bűnügyi reagáló csoport tagjaként szolgálatot ellátni a vonatkozó belső normák alapján”. A forrányomos belső normák (a kapitányságvezetői intézkedések) felhatalmazták a felperest arra, hogy szemlebizottság-vezetői feladatot lásson el. Erre figyelemmel a felperes munkaköri leírása és a kapitányságvezetői belső normák szerint, vezénylés alapján köteles forrányomos, szemlebizottság-vezetői szolgálatot ellátni munkakörén belül, ezért megbízási díjra nem jogosult. Ezt támasztja alá az ORFK utasítás 6/A. pontja, amely szerint „[a] rendőrség bűnügyi szolgálati ágban tevékenykedő hivatásos állományának bármely tagja felhatalmazható, hogy munkakörén belül szemlebizottság vezetőjeként járjon el”.

[16] Az alperes fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a szemlebizottság-vezetői feladat nem önálló szolgálati beosztás (nem önálló munkakör) hanem a forrányomos szolgálat része, a felperes feladatait munkaköri feladatként, a forrányomos szolgálaton belül végezte. Álláspontja szerint a Kúria a jogalapot ebből az aspektusból még nem vizsgálta, ezért az elsőfokú bíróság döntése meghozatalakor ezt nem vonta kellő mélységben mérlegelési körébe.

[17] Az elsőfokú ítélet nem tartalmazza azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság az alperes tényállításait nem találta megalapozottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott okirati bizonyítékokat, a hivatkozott jogszabályokat, normákat nem vonta ítélezése körébe. Az

alperes szerint a kiegészített tényállásból és a hivatkozott jogszabályok teljeskörű figyelembevétele mellett okszerűen az elsőfokú ítélettől eltérő jogi következtetés adódik, amely szerint a felperes követelésének jogalapja hiányzik.

[18] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, az alperes másodfokú perköltségben marasztalását.

[19] Ellenkérelmében utalt arra, hogy az alperes fellebbezésében a megállapított tényállást nem, csak az ítélet jogi következtetését vitatta. Az elsőfokú bíróság az alperes marasztalását azzal indokolta, hogy a felperes szemlebizottságvezetői tevékenysége során a nyomozó beosztásához nem tartozó feladatot látott el, amely számára többletfeladatot, többletfelelősséget jelentett, ezek ellátása rendszeresen történt, amelyért megbízási díjra jogosult. A felperes a perben nem állította, hogy a szemlebizottság vezetése önálló munkakör, hanem olyan feladatot jelent, amely nem tartozik a felperes nyomozói beosztásához. A Hszt. 71. § (3) bekezdés [helyesen (1) bekezdés] c) pontja negatív módon határozza meg a megbízási díjra való jogosultság feltételét, a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásáért jár a megbízási díj, nem feltétel, hogy más önálló beosztást egészében kitöltő legyen a feladat.

[20] Az alperes fellebbezésében nem vitatta azt a per eldöntése szempontjából kulcsfontosságú két tényállási elemet, hogy a felperes munkaköri leírása kifejezetten nem tartalmazza a szemlebizottság vezetésére vonatkozó kötelezettséget, illetve a felperes szemlebizottság vezetői szaktanfolyammal sem rendelkezik. A szemlebizottság vezetése a szokásos nyomozói feladatkörtől lényegesen eltér, a szemlebizottság vezetője irányítja a bűnügyi technikus munkáját, elkészíti a szemle-jegyzőkönyvet, felel a munkavédelmi szabályok megtartásáért, és a szemle szakszerű, jogszerű lebonyolításáért. Az ORFK utasítás alapján kizárólag abban az esetben köteles a hivatásos állomány tagja a szemlebizottság vezetői feladatokat ellátni, ha azt a munkaköri leírása kifejezetten rögzíti. A készenléti (ún. forrányomos) szolgálatok nem azonosíthatók a szemlebizottság-vezetői feladatokkal, az alperes sem jelölt meg olyan normát, amely ezt az álláspontját alátámasztaná. Kiemelte azt is, hogy a rendőrkapitányság-vezetői intézkedések önmagukban nem teremtik meg a szemlebizottság-vezetői feladatok jogalapját, mivel csupán arról rendelkeznek, hogy a beosztott forrányomos szemlebizottság-vezetői feladatot tölthet be, tehát kötelezettséget nem állapít meg az intézkedés, ehhez a munkaköri leírás kifejezett rendelkezése lett volna szükséges.

[21] A felperes ellenkérelmében hivatkozott a Fővárosi Törvényszék 4.Kf.650.545/2019/6., 7.Kf.650.619/2019/5., 4.Kf.650.463/2019/5., és az azonos alperessel szemben folyamatban volt 4.Kf.650.610/2019/6. számú jogerős ítéleteire, valamint a Kúria Kf.VII.39.246/2020/4. számú határozatára.

A Kúria döntése és a döntés jogi indokai

[22] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[23] A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kizárólag a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[24] Az alperes fellebbezésében állította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 78. § (2) bekezdését és a 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (4)-(5) bekezdésében foglaltakat, azonban nem fejtette ki, hogy a felsorolt törvényi rendelkezéseket milyen okból

sérti az elsőfokú bíróság ítélete. Önmagában a törvény rendelkezéseinek az idézése, az idézett részből a fél által fontosnak ítélt rendelkezés megjelölése (aláhúzással) nem teremt lehetőséget arra, hogy a felek között felmerült vitás kérdésekben elfoglalt bírói álláspont jogszerűsége, valamely jogszabály alkalmazhatósága, vagy értelmezésének helyessége a jogorvoslati eljárásban vizsgálható legyen. Az indokolási kötelezettség megsértését a következőes bírói gyakorlat szerint (Kf.VII.39.301/2020/3., Kf.VII.39.245/2020/4., Kfv.VII.37.573/2020/5., Kf.VII.39.231/2021/5., stb.) nem lehet megállapítani azon az alapon, hogy a fél a támadott ítéletben szereplő érvekkel és jogértelmezéssel nem ért egyet.

[25] Az alperes fellebbezésében nem nevesítette, hogy az ítélet a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdésében felsorolt tartalmi követelmények közül melyiknek nem felelt meg és milyen okok miatt sérti a Kp. 78. § (2) bekezdését, ezért a Kúria ebben a körben nem vizsgálódott.

[26] A Kúria az „irányadó” jogszabályi rendelkezések, normák nem teljeskörű figyelembevételével, téves értelmezésével és helytelen következtetések levonásával kapcsolatos fellebbezési kifogás alapján utal arra, hogy a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdése c) pontjában foglalt rendelkezésre hivatkozással terjesztette elő a megbízási díj iránti követelését, ezért az elsőfokú bíróságnak a perben azt kellett vizsgálni, hogy melyek a felperes nyomozó szolgálati beosztáshoz (a munkaköréhez) tartozó feladatok. A perbeli bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a felperes nyomozó szolgálati beosztásához tartozó feladatokat és ehhez képest okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a szemlebizottság-vezetői tevékenység nem tartozik a felperes munkaköri feladatai közé, illetve, hogy az irányadó bírói gyakorlat alapján (Kf.VII.39.246/2020/4., Kf.VII.39.707/2020/6., Kf.VII.39.753/2020/6., Kf.VII.39.369/2021/4., stb.) a szemlebizottság-vezetői feladatok rendszeres, többletfeladatként, többletfelelősséggel – a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozó feladatok ellátás mellett – történő elvégzése megalapozza a megbízási díj iránti igényt.

[27] Az elsőfokú bíróság által is követett és változatlanul irányadó bírói gyakorlat szerint a munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át, rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (BH2018. 259.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölérendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kfv.VII.37.193/2020/8.). Ezen az értelmezésen nem változtat a munkaköri leírásoknak a vonatkozó belső normákra (a forrányomos szolgálati tevékenységre vonatkozó kapitányságvezetői intézkedésekre) utalása sem.

[28] Az ORFK utasítás 6/A. pontjában foglaltak helyes értelmezése szerint szemlebizottság vezetőjeként a rendőrség hivatásos állományának az a tagja járhat el, akinek a munkaköri leírása tartalmazza az utasításban a bizottságvezető számára meghatározott feladatokat, vagyis a munkakör leírásban a munkáltatónak rögzíteni (felsorolni) kell a bizottságvezetői feladatokat, ezzel adja meg a felhatalmazást a feladatok végzésére. A munkaköri leírásoknak az a rendelkezése, amely szerint „[v]ezénylés alapján köteles forrányomos bűnügyi reagáló csoport tagjaként szolgálatot ellátni a vonatkozó belső normák alapján” az ORFK utasításban előírt követelményeknek nem felel meg.

[29] A perbeli időszakban a felperes munkaköri leírásai kifejezetten nem tartalmazták a bizottságvezetői feladatokat, ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg, hogy a felperes a szemlebizottság-vezetői feladatoknak a munkáltató rendelkezése alapján történő, a

beosztás szerint feladatainak az elvégzése melletti ellátásával olyan többletfeladatot végzett, amelynek ellentételezésére az alperesnek megbízási díjat kell fizetnie. A felperes fellebbezési ellenkérelmében helytállóan utalt arra, hogy a forrányomos belső normák (a rendőrkapitányságvezetői intézkedések) önmagukban nem teremtik meg a szemlebizottság-vezetői feladatok ellátásának jogalapját, csak arról rendelkeznek, hogy a beosztott forrányomos szemlebizottság-vezetői feladatot tölthet be, kötelezettséget nem állapít meg az intézkedés, ehhez a munkaköri leírás kifejezett rendelkezése lett volna szükséges.

[30] A fentiekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét – a Kp. 109. (1) bekezdése alapján – helybenhagyta.

Elvi tartalom

[31] *I. A 2020. november 26-ig hatályos, a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás 6/A. pontja alapján szemlebizottság vezetőjeként a rendőrség hivatásos állományának az a tagja járhatott el, akinek a munkaköri leírása kifejezetten tartalmazta a bizottságvezető számára meghatározott feladatokat.*

[32] *II. A szemlebizottság-vezetői feladatok rendszeres, többletfeladatként, többletfelelősséggel – a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozó feladatok ellátás mellett – történő elvégzése megalapozza a megbízási díj iránti igényt.*

Záró rész

[33] A pervesztes alperes a Kp. 35. § útján alkalmazandó a Pp. 83. § (1) bekezdés és 102. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyérték (560.425 forint) és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[34] Az alperes az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a Kp. 35. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó 95. § (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam terhén marad. Az Itv. 46. § (1) bekezdése értelmében az illeték alap után az illeték mértéke ítélet elleni fellebbezés esetében 8%. Az illeték alap a pertárgy értéke (560.425 forint), a fellebbezési eljárás illetéke ennek 8%-a (44.800 forint).

[35] A Kúria a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[36] A Kúria ítélete ellen sem fellebbezésnek, sem felülvizsgálatnak nincs helye [Kp. 99. § (1) bekezdése, 116. § d) pontja].

Budapest, 2022. november 16.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Cséffán József s. k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s. k. bíró